

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.640 van 28 februari 2000
in de zaak A. 86.223/IX-2149.**

In zake : de BVBA ONIS,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de gemeente LANAKEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat Y. LOIX,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkommende partij :

de NV ALL ROUND COMPANY,
gevestigd te HOUTHALEN,
Centrum Zuid 3053.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA ONIS op 20 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 13 april 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lanaken waarbij aan de NV All Round Company (ARC) de machtiging wordt verleend tot inplanting van een handelsvestiging te Lanaken, Maaseikersteenweg 197, met een bruto bebouwde oppervlakte van 4.362 m² en bestaande uit een supermarkt (Intermarché), op voorwaarde dat de netto-oppervlakte beperkt blijft tot 1000 m², een doe-het-zelfzaak (Bricomarché) met een binnenverkoopoppervlakte van 1200 m² en een buitenverkoopoppervlakte van 150 m² en een electrozaak, waarvan de uitbater nog niet gekend is, met een verkoopoppervlakte van 750 m²;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 januari 2000;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DEWANDRE, die loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaten Y. LOIX en H. SEBREGHTS, die verschijnen voor de verwerende partij, en van advocaat D. VANDENBULCKE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de NV All Round Company met een verzoekschrift van 15 september 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1. Overwegende dat verzoeksters eerste annulatiemiddel als volgt is geformuleerd :

"Eerste middel, genomen uit de schending van artikel 2 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen,

Doordat de bestreden beslissing houdende verlening van de handelsvestigingsmachtiging werd genomen op 13 april 1999, vooraleer bij collegebeslissing van tegenpartij dd. 12 mei 1999 de bouwvergunning werd afgeleverd en a fortiori vooraleer de gemachtigde ambtenaar zich een oordeel kon vormen over het al dan niet gebruik maken van zijn schorsingsbevoegdheid ex artikel 44 van het gecoördineerd decreet betreffende de ruimtelijke ordening;

Terwijl uit de geschonden wetsbepaling volgt dat een handelsvestigingsmachtiging slechts mag verleend worden nadat de bouwvergunning is afgegeven, en niet kan verleend worden voordat de inzake stedenbouw bevoegde overheden zich hebben uitgesproken omtrent alle voor de ruimtelijke ordening van belang zijnde aspecten,

en terwijl de bouwvergunning dd. 13 april 1999, waarnaar in het bestreden besluit wordt verwezen en dewelke onmiddellijk voorafgaand aan het bestreden besluit werd afgeleverd, bij besluit van 12 mei 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lanaken zelfs werd ingetrokken, zodat deze uit het rechtsverkeer is verdwenen,

en terwijl het feit dat op 12 mei 1999 onmiddellijk een nieuwe bouwvergunning werd afgeleverd, de aangevoerde schending niet wegneemt, aangezien deze nieuwe bouwvergunning werd afgeleverd na indiening van aangepaste plannen,

en terwijl, krachtens de geschonden wetsbepaling, een eerder genomen beslissing nooit op wettige wijze een machtiging kan verlenen voor het gebruiken van een op latere datum afgeleverde bouwvergunning";

1.1. Overwegende dat het door verzoekster geschonden genoemde artikel 2 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen luidt :

Art. 2. De ontwerpen van handelsvestiging, bedoeld in artikel 1, § 1, a, zijn onderworpen aan een machtiging verleend door het college van burgemeester en schepenen hetzij voor het gebruiken van de bouwvergunning, afgegeven overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving op de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, hetzij voor het uitvoeren van de ontwerpen wanneer geen afgifte van bouwvergunning vereist is.";

Overwegende dat zo te zien de geciteerde wetsbepaling niets meer inhoudt dan het volgende : degene die een krachtens de wet van 29 juni 1975 aan machtiging onderworpen ontwerp van handelsvestiging wil "uitvoeren" -term gebruikt in de geciteerde wetsbepaling- kan voor de voor die uitvoering vereiste werken ook onderworpen zijn aan de verplichting een bouwvergunning te krijgen; in dit geval zal hij, zo hij ze verkrijgt, die bouwvergunning maar mogen "gebruiken" ("utiliser") -werkwoord gebezigd in de geciteerde wetsbepaling-, dus de aan bouwvergunning onderworpen werken maar mogen uitvoeren indien hij de machtiging op grond van de wet van 29 juni 1975 verkrijgt;

Overwegende dat dit zo is, ongeacht of de betrokkene de bedoelde machtiging verkrijgt voordat dan wel nadat hij de bouwvergunning verkrijgt; dat alzo de door verzoekster geponeerde chronologie -eerst de bouwvergunning, pas dan de machtiging ex de wet van 29 juni 1975- in de tekst van de ingeroepen wetsbepaling geen steun lijkt te vinden; dat het eerste middel de vereiste ernst niet vertoont;

2. Overwegende dat in het tweede middel verzoekster de verwerende partij verwijt in de motivering van het bestreden besluit het bestaan verzwegen

te hebben van het besluit van 30 april 1996 van haar college van burgemeester en schepenen;

2.1. Overwegende dat het zogenaamde besluit van 30 april 1996 van het college van burgemeester en schepenen als volgt luidt :

"Het Schepencollege beslist om de opmerkingen, geformuleerd door de VZW Middenstandsafdeling Lanaken in haar brief van 29 december 1995 en gehecht aan onderhavig besluit, te vertalen in het nog goed te keuren algemeen plan van aanleg en de daarbij horende voorschriften, en alleszins gedurende de periode tot aan de goedkeuring van dit APA geen vergunningen af te leveren voor bedrijven in strijd met de omschrijving 'toonzaal- distributiebedrijven' vervat in vermelde brief van de Middenstand. Bij goedkeuring van het BPA door de bevoegde Vlaamse Minister zullen de voorschriften, binnen een termijn van dertig dagen, na publicatie van de goedkeuring in het staatsblad, in herziening gesteld worden teneinde te voldoen aan het geformuleerd bezwaar van de VZW Middenstandsafdeling Lanaken.";

dat dit "besluit" iedere rechtskracht ontbeert; dat het erin vervatte eigen engagement van het college van burgemeester en schepenen immers onverenigbaar is met diens verplichting om, overeenkomstig artikel 2, § 1, derde lid, van het Decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, de geldende plannen van aanleg te respecteren totdat zij door andere plannen kunnen worden vervangen na een herziening; dat men zich tevergeefs afvraagt wat de zin geweest zou zijn van een verwijzing naar een besluit dat alleen maar een voor-nemen uit dat onmogelijk wettig gerealiseerd kan worden; dat in de mate dat het op het "besluit" van 30 april 1996 betrekking heeft, het tweede middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat in het tweede middel verzoekster voorts de verplichting tot formele motive-ring, opgelegd door artikel 11, § 3, 3e lid, van de meervermelde wet van 29 juni 1975 en door de artikelen

2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden noemt; dat zij hetzelfde doet in haar derde, haar vierde en haar vijfde middel;

3.1. Overwegende dat binnen het raam van het administratief contentieux, ten opzichte van degene ten aanzien van wie een beslissing genomen wordt, de motiveringsplicht tot doel heeft hem een zodanig inzicht te geven in de motieven van die beslissing dat hij in staat is terdege te oordelen of het zin heeft zich op het stuk van de motieven tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft; dat de vraag dus is of verzoekster concreet aantoont dat de motieven van het bestreden besluit in dat besluit niet verwoord waren of zo slecht verwoord dat het haar niet mogelijk was die motieven inhoudelijk te beoordelen;

3.1.1. Overwegende dat een tot dit concreet aantonen strekkend gegeven kan worden aangetroffen in het derde middel van verzoekster; dat verzoekster daar schrijft dat "in het bestreden besluit zonder meer gesteld wordt dat het ongunstig advies van de Middenstand m.b.t. de supermarkt omstandig weerlegd wordt in de motiveringen van het besluit van het schepencollege dd. 13 april 1999, houdende verlenen van een bouwvergunning voor de aangevraagde handelsvestiging, zonder deze motiveringen expliciet te hernemen in het bestreden besluit, terwijl krachtens de geschonden wetsbepalingen het corpus zelf van de bestreden beslissing alle feitelijke en juridische gegevens dient te bevatten die de bestuurde moeten toelaten na te gaan of het bestreden besluit afdoende is gemotiveerd (...)" ;

Overwegende dat het bestreden besluit wel formeel gemotiveerd kon worden door verwijzing naar de formele motivering van een ander besluit dat als bijlage

bij het bestreden besluit was gevoegd; dat immers, op die manier de betrokkene kennis kon nemen van de motieven van het bestreden besluit zodat het doel van de verplichting tot formele motivering ten aanzien van hem was bereikt;

3.1.2. Overwegende dat ook het vijfde middel kritiek bevat op de formele motivering van het bestreden besluit; dat er immers wordt in gesteld dat "tegenpartij in het bestreden besluit op geen enkele wijze motiveert waarom volgens haar de gevraagde machtiging moet worden verleend, doch zich er toe beperkt zich te distantiëren van de uitgebrachte ongunstige adviezen, en dan nog zonder deze inhoudelijk te weerleggen, terwijl uit de geschonden wetsbepalingen voortvloeit dat uit een handelsvestigingsvergunning moet blijken dat het college van burgemeester en schepenen zich een eigen oordeel heeft gevormd over de aanvraag, in het licht van de criteria van art. 9 van de wet betreffende de handelsvestigingen, juncto artt. 1 tot en met 5 van het K.B. van 8 augustus 1975 tot vaststelling van de criteria waarmede rekening moet worden gehouden bij het onderzoek van de vragen tot handelsvestiging, en terwijl het bestuur in het licht van de geschonden wetsbepalingen niet kan volstaan met te stellen dat de Provinciale Commissie foutief zou zijn voorgelicht, dat de bezwaren van de Middenstand omstandig weerlegd zouden geweest zijn in de motiveringen van het besluit houdende aflevering van de bouwvergunning (zonder deze motiveringen te hernemen), dat diezelfde bezwaren volkomen in strijd zouden zijn met het advies van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie (zonder te stellen hoe) en dat enkel dit laatste advies een voor het bestuur verplicht advies zou zijn, en terwijl, aangezien het gunstig advies van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie niet bindend is voor het

college van burgemeester en schepenen, de rechtsonderhorige uit het bestreden besluit moet kunnen afleiden wat de eigen beweegredenen zijn voor dit college om de vergunning af te leveren, en terwijl het bestreden besluit op geen enkele wijze aangeeft dat de aanvraag tot machtiging inhoudelijk door tegenpartij werd onderzocht";

Overwegende dat de formele motivering in casu vereist dat gemotiveerd wordt, met name in het licht van de criteria bepaald in het koninklijk besluit van 8 augustus 1975, waarom de handelsvestigingsvergunning kan worden verleend, in afwijking van het ongunstig advies van de Provinciale Commissie wat betreft de supermarkt; dat het bestreden besluit dit doet door verwijzing naar het gunstig advies van het Sociaal-Economisch Comité en naar de motivering van de bouwvergunning, waarin omstandig de bezwaren van de Middenstand worden weerlegd inzake ruimtelijke localisatie; dat verzoekster ten onrechte stelt dat niet wordt gemotiveerd waarom het ongunstig advies van de Provinciale Commissie niet wordt gevolgd : immers, enerzijds verwijst de bestreden beslissing naar het feit dat die commissie steunt op besluiten zonder rechtskracht en anderzijds naar het gunstig advies van het Sociaal-Economisch Comité waarmee voormeld advies tegenstrijdig wordt genoemd; voorts is er de verwijzing naar de motivering van de bouwvergunning; dat verzoekster niet aantoonst hoe de aldus veruitwendigde motieven van de bestreden beslissing, de duidelijkheid missen die haar in staat moest stellen ze inhoudelijk te beoordelen;

3.2. Overwegende dat in de verschillende daartoe strekkende middelen een schending van de verplichting tot formele motivering niet met de vereiste ernst is ondersteund;

4. Overwegende dat als zesde middel verzoekster schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel aanvoert;

4.1. Overwegende dat voor die schending steun wordt gezocht in het bij de behandeling van het tweede middel ter sprake gekomen besluit van 30 april 1996 van het college van burgemeester en schepenen; dat daar aan dat besluit iedere rechtskracht werd ontzegd; dat in zulk een besluit men geen rechtszekerheid mag zoeken en er geen rechtmatig vertrouwen vermog aan ontlenen; dat het middel niet ernstig is;

5. Overwegende dat bij gebrek aan ernstige middelen de vordering moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV All Round Company in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig februari 2000, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.